

AUTHOR _____

NO. 4665

TITLE FRAGMENTS OF THE

HAGGADAH WITH ARABIC

PARAPHRASE

RR _____

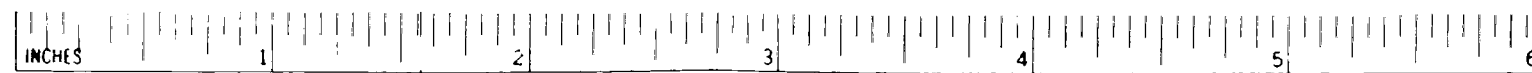
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

IMPRINT _____

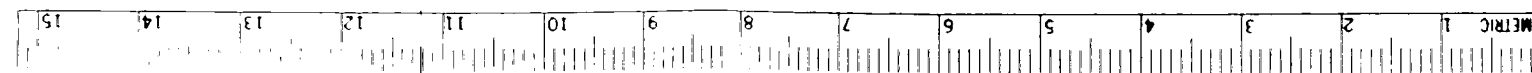
CALL NO. ENA 1517

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

22 C

קדש כיף יכרזמן הצלא ימלא לכאם בשראב ויקדש
ורחץ יכסל ידיה וליים יבארך :

כרפס יאכוד מן לכלאפץ אקל מן יתנא ויגטס פלכל
ויבארך בורא פרי האדמה ויאכול מן גיר תנייאן
יחץ יאכוד לפטירה לועמאנייא ויכצמהא עלא תנין ויקול
הכדא שקללה לבחר עלא טנאשאן טריק וכרזנו
בנו ישראל סלמין כדלך הקבא יכלענא מן האד לגלור
נפץ לימין יכביה לאפיקומן ונפץ ליצאר ירודו בין תנין
צאחה ובעד יאכוד השישתו ויצוור עלא ראש לקאדין
ויקול אתמול הינו עבדים הינו בני חורין לשנה הבאה
בארעא דישראל בני חורין ובעד יבדא להגדה :

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדם זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
בו סברי מרנן באי אמה בורא פרי גפן
כרוך אתה יי להינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו ותתן לנו ש להינו באהבה שבתות למנוחה
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
השבת הזה את יום חג המצות הזה את יום טוב
מקרא קדש הזה זמן חירותינו באהבה מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וארצנו
קדשת מכל העמים ושבתות ומועדי קדש
באהבה וכרעון בשמחה ובששון הנחלתנו באי
מקדש השבת וישראל והזמנים :

באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
ואם חל במוצאי שבת מכיר יקנהו
באי אמה בורא מאורי האש :

בא' אמה המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך
ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום טוב
הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי הקדשות
והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדושתך
בא' המבדיל בין קדש לקדש׃

א ל' וזמא עניי' אכלו אבהתנא בארעא די
מצרים כל דכפיין יתי ויכול כל דצריך יתי
ויפסח השתא הכא לשנה הבאה בארעא דישוול
השתא הכא עבדי לשנה הבאה בארעא דישוול
בני חורין׃

האד סנא עביד תחת אדום וישמעאל סנא הגאייא נכונו
חראר במגי למשיח האד סנא הוני סנא הגאייא
נכונו פי בית למקדש פי ארץ ישראל מן גאעייגי ויאכור
ומן חתאג יגי ויעמל פסח׃ כיה יועל למה נשתנה יקים שישתו

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל
הלילות אין אנו מטבלין אפילו פעם אחת
והלילה הזה שתי פעמים שבכל הלילות אנו
אוכלים חמין אומעה והלילה הזה כולו מצד
שבכל הלילות אנו אוכלים שאר יד קורת
והלילה הזה מרור שבכל הלילות אנו אוכלים
ושותין בין יושבין ובין מסובין והלילה הזה
כלנו מסובין׃

האש למענת מתבדלת האד הלילה מן דון גמיע הליילי לאן
פי גמיע הליילי לים נחן נגמיו סווא מרא וחדא והאד
הלילה גוג מראת לאן פי גמיע הליילי נחן נאכלו סווא כמיר סווא
פטיר והאד הלילה כולו פטיר לאן פי גמיע הליילי נחן נאכר
אסאיר לכדורא והאד הלילה כולו מריר לאן פי גמיע הליילי
נחן נאכלו ונשרבו סווא גלסקן סווא מתוכיי׃
לוא מתוכיי׃ "כיה יועל לעבדים"

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו מן ארצנו
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ולא לא
הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים עדין אנו ונבנו
ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים
ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים
את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח:

עבד כוננת ענד פרעה פי מצר וכנגנת ללה מן מצר ביד
שדידא וברתאע לממדודא ויא לוכאן לים כר ג
הקב"ה אווא"לנת מן מצר לקד נכוננו אחנאן ולאדנת
ולאד ולאדנת מסתכדמין תחת יד פרעה צולטאן מצר
וליאני כולנת עולמא כולנת פהמא כולנת עארפין טריק
הסריעה פריצא עלינא נקוצו כיהן כאן לכרוג מן מצר
ולאייני כולנת שייך כולנת שורפא כולנת עארפין טריק
הסריעה פריצא עלינא נקוצו כיהן כאן לכרוג מן מצר וגמיע
מן יטוול השורח פיהאד הלילא פהו ממדוח ענד אללו

מעשה ברבי ליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר
בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו
מסובין בבני ברק והיו מספרין ביציאת מצרים כל
אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם
רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית
אמר רבי אלעזר בן עזריה הריאני כבן שבעים
שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות
עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור
את יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ימי
חיך הימים כל ימי חיך הלילות וחכמים אומרים
ימי חיך העולם הזה כל ימי חיך להביא לימות
המשיח

לאן גרא מעשה פי איאם רבי ליעזר ורבי יהושע
ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון
לאדי כאנו סייג ללעד האסמהא ברק וכאנו יתחדשו

טול רחוק הלילא כיה כחן לכרוג מן מצר חתא גאון תלא מעדוים
זקלו להום יא סאדא ועל זקת קריאת שמע מתאע העובח
קל רבי לעזר בן עזריה האוודא הנא קרין ולד סבעין סנת
וליס זכית לדי תנוקל כרוג בכו ישראל פליגי חתא דרשהא בן
כיה קל לפסוק לסב תדכור יום כרוגך מן מער טול אייאת
חייאתך אייאתם חייאתך ולעלא לאייאתם טול אייאתם
דל על לא הליגי ולחכמים קל יקולו אייאתם חייאתך דל
עלא לעלם טול אייאתם חייאתך דל על לא אייאתם למשיח
ללה יגיבו כסרעא ובפרחא פי אייאתם

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא

כנגד ארבעה בני דברה תורה אחד חכם
ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשל

קבלת ארבע ולא תכלמת התורה פי מן ישאר
לילת פסח ואחד עלם ואחד עלם ואחד
גיד ואחד ליסהו יערף מא יסלי

חכם מהו אומי מה העדות והחקים והמשפט
אשר יורה לו להיכו אתכם אף אתה
אמור לו כה לכות הפסח אין מפטיין אחר
הפסח אפי קומן

אלעלם האש הוא יקול האש האד הסאיי
ורצאיי ולחכאיים לדי אמרכום ללה
רבנא חתא אנת קול להו כיה סנת פסח ליס ליקולו
בעד פסח לאפי קומן

רשע מהו אומר מה העבודה הזאת לכם
לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו
הכלל כפר בבעיניו אף אתה הקהה ארע
שנין ואמור לו בעבור מה עשה שלא ביצאתי
ממצרים לי ולא ללא ולו לא הייה

אצלם האש הווא יקול האש האד לעבאדא ליכום
מא בא יקול לנא לא לכום וכמא כרג רוחומן
הגמלא נשחז בלא על ידי הווא הקבה חתא אנת גווא
אן חגא וזכהו גוואב אן יעריך סנין ותקול לן בסבת דא
צנאע ללה לי פי כרוגי מן מצר לי וליסלך וילן כונתתמא
יא רשע מא כונת תפתך

תם מה הוא אומי מה זאת ואמרת אלין בחזוק
יד הוצאנו ממצרים מבית עבדי

אגיד האש הווא יקול האש האדא ותקול אילו בסדנז
יד כרגנא ללה מן מצר מן בית לעבודי

ושאינו יודע לשל את פתח לן שנאמר
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבו זה עשה לי בעאתי ממצרים
יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא
אי ביום ההוא יכול מבעוד יום תלמוד לומר
בעבור זה בעבור זה לא אמרתי לא בשעה
שמצה ומירור מונחים לפניך

והאריך לי מא יערף יסל אנת תפתח לו כלכלאם ותביא
תקול להו ען קול הנץ ותכבו לולדך פי דלך
הנהאר גאו לחכמים זל קשאו וקלו תקדו תקול לדהו מן
יום אן יסתף השהר קלו לא תקדו תקול פי דלך הנהאר
קשאו גיאדא וקלו תקדו תקול להו מן יום לער ונא
מתאע פסח קלו לא האיימתע מא קולת לך לא פיסאעת
לי לפטיר ולמיר מטרותין לקודאמן

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבורצינו
ועכשו קרבנו המקום לעבודרצו
שנאמר ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
יש ליה ישורל בעבור הנהר ישבו אבורצינו

מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו
להים אחרים ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה
את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן לי יצחק את
יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר
לרשת אותו יעקב ובניו ירדו מצרים

ותקול להו יא בני מן אוולא כאתן אוואיי לנת
עאבדין לאיצנאם ולאותאן לאן קלו לחכמים
זל פי אינאם אנוש גלטו הנאם גלט אן עעים וצארו
יעבדו עז חתא אנוש גלט ותלף מעהום כיק תרלפו
ועארו יעבדו לכוואכב ולפלך ועמלו להום בית ויצנעו
פיהום צורה מן לכשב ומן לחגר ומן פעא ודהב חתא
צארת גמיע הנאם תגי ותסתמאעתם ויסגדו לדרך
למעאבד ויקולו האד הצורה תפעל לכיר ושר פלמן
טלת למדא וטלת לאיינאם ונתסא איסם ללה מן
פמאמהום ולא בקא חד יערף ללה תעלא חרשא
גא אברהם אבינו עה ועלם הנאם עבאדת ללה
ותוחידו לאן קלו לחכמים זל וקת אן תוולד אברהם
אבינו עה ראו למסתנגמין חתא קאם כוכב ואחד
פי הסמא ובלאעתלת כואכב מן תם משאו לענד
נמרוד הצולטאן וקלו לו יא מולאנא זדאד הסמעא
ולד ענד תרח ורינא עגב אן עעים פי סמא פי נגום חתא
קאם כוכב ואחד פי סמא ובלאעתלת כואכב נרזן
עארפין יא מולאנא אנהו האד לילד יכרב למלך ויפסד
הדין תם בעת נמרוד זרא תרח וקלו יא תרח איינך תביע
לי ולרך בלף דהב והאח נקטלו קלו יא מולאני נמתלך
מתל פי האדא מתל לחיצאן לדי קאלו לו הנאם נעטיוך
קפיז שעיר והאח נקטעו ראעך קל להום לחיצאן יא
חומקא אידא קטעתו לראעין מן יאכול השעיר
כדלך אנה אידא קטלתו לי ולדי האש ינפעני ללף
דהב קלו יא מבארך לחל האדא ימות ותולד ולד

האכור גירו קלו יא מולאי אנת מא נערף נוולד
גירו האח מאנולד פלמן ראווה שדעלא ולדו סכתו עליה
וכלאוה חתא כבר אברהם אבינו ע"ה ויעאר ולד תלית
סנין ובקא יתמיין פיעולמו פיסמא פינגום ורא הסמס תויק
מן השרק ותגיב פלגרב ען פיכאטרו אן הסמס דהווא
לאילאה פלמן מסא הנהאר וטלעת לקמר ולכוואכב קארל
עליה הסלמס אנהום לדי כלקו הדניא פלמן מסא הלילה
וזרקת הסמס קל ע"ה דלחין אתחקק ענדי אן הזם מכלוקין
מתלי ואילהום אילאה ימשיהום כיה יריד פלמן דהווא
יתחדת מעא עקלו פתגלא עליה הרב עובחנו וקארל
לו יא אברהם מלך תתמיין פי עלמי פיסמא פינגום
אלא הווא לדי כלקתך וכלקתהום וכלקה גמיע סמאווה
ולאראעי מן תם משא לענד אוכווה וקל לו יא איבי " "
גחבך תכברני האשכון לדי כלק הדניא תם וכלו אוכווה
לבית מליי אנת בלאענאם שי כבאר וסי סגאר וסי כשב
וסי חגר וסי פיעא ורהב מן תם משא לענד אומו וקל להא יא
אומי קומי צנעילי מעישה טייבא נקרבהא לדוק למענד
אייאך ירעאו עני תם צנעתלו אומו מא ראד וקדם להום
יאכלו ולא בא חד ימד ידו ויאכול קלינה דהווא
אתחקק ענדי אנהום לא יראו ולא יסמעו כמתלהום
יכון פאעלהום כאד הנאר וחרקהום גא אוכווה צאבהום
מחרוקין קל לו יא אבני האש האד לעמל לדי עמלית
קל לו יא איבי אנת מא עמלתשי מן האדא לא הום
אתכאצמו עלה הטעאם וחרקו בעיזהום בעין קל לו
יאחמק האש הום יתכלמו אוי יתחרכו אוו יפעלו כיר אוו
שר חתא תקול האד לקול קל לו יא איבי תסמאע ודנק
מא פומך יקול אידא מא פיהום לא קווא ולא גברוונ " "
לאש תעבדוהום ותתרכו לאילאה לאילי לדי כר
וכלקך וכלק גמיע הדניא כולהא מן תם רפעו לענ
נמרוד הצולטאן וקל לו יא מולאי נער מא פעל אבני " "
ליום קל נמרוד לאברהם האש האד לעמל לדי עמלית
קל לו יא מולאי אנת מא עמלתשי מן האדא לא הום
אתכאצמו עלה הטעאם וחרקו בעיזהום בעין קארל ל

קָלָלוּ יִתְחַמְקוּ וְהָאֵשׁ הוּם יִתְכַלְמוּ הָאוּר יִתְחַרְכוּ הָאוּר
יִפְעִלוּ כִּי־ר אֲוֹ שֵׁר חֲתָא תְּקוּל הָאֲדִי לְקוּל קָלָלוּ יִתְ
מֹולֵאֵי תִסְמָאֵע וּדְנָךְ מֵאֲפֹמֵךְ יִקוּל אִידָא מֵאֲפִי־הוּם
לֹא קוּוֹת וְלֹא גְבֻרוּת לֹא שְׂתַעֲבִדוּהוּם וְתִתְקֵךְ כֹּךְ
לֹא־יִלְאֵה לֹא זֹלִי לְדִי כִלְקֵנִי וְכִלְקֵךְ וְכִלְקֵךְ גְּמִיעַהוּזִנִּית
כֹּולֵהָא קָלָלוּ יִתְאֲבֵרֵהֶם אֲנִי הוּוֹת לְדִי כִלְקֵךְ
וְכִלְקֵתְהוּם וְכִלְקֵת גְּמִיעַהוּזִנִּית כֹּולֵהָא קָלָלוּ יִתְאֲבֵרֵהֶם
אֲנִי כִבְאֵן אֲנִי עֵלָא לְחַק אֲמַר עֵלָא הַשְׁמַשׁ תוֹרֵךְ מִן
לְגֵרֵב וְתִגִּיב פְּשֵׁרֵךְ וְאֲנִי מֵאֲ עֵמְלֵךְ צִשִׁי מִן
הָאֲדָא לֹא־יִלְאֵה לְדִי קִדְרֵנִי עֵלָא מֵעַבְדֵךְ וְחִרְקֵתְהוּם
יִקְדֹרֵנִי חֲתָא עֵלֶיךָ וְנִחְרֵךְךָ פִּי דִלְךָ הַסְמָעֵא קִבְרֵךְ
גְּמִירוֹד לְעֵמְלֵתוֹ הָאֲדָא אֲנִי כִבְאֵן כִּלְיִנָּה חִי כִדְנִיִּית
יִכְרֵב לְמֶלֶךְ וְיִפְסֹד הָדִין מֵאֲ תִנְתֵם לֵנָּה מֵעוֹ טִאֲעֵא מֵאֲ
אִילָנָא לֹא נִחְרֵקוּהָ כִמֵּא חֵרֵק לְמֵעַבְדֵךְ תִּם כֹּךְ אֲוֹ
אֲבֵרֵהֶם אֲבִינוּ עֵה וְרִמְאוּוֹה פִּיאֲתוֹן נִאֵר מוֹקֵךְ אֲוֹ
פְתִגְלֵא עֵלֶיךָ הֵרֵב צוֹבְחָנוּ וְכִלְצוּ מִן חֵס כִּכְרֵ אֲמֵתְהוּ
וְכִגְלִלְתְהוּ וְכִרְגֵ מִן תִּם סֵלִם חֲתָא רֵאֲת גְּמִיעַהוּזִנִּית
לְעַבְבֵךְ וְכִבְקֵא יֵעֵלִם הַנֶּאֱשׁ עֲבָאֲדָה לֵלָה וְתוֹחִידֵךְ
לֹאֵן קָלוּ לְחַכְמִים זֶלֶן אֵן כִּבְאֵן יֵעֵקוּתָא מֵעַרְלֵךְ
פִּי רִקְבֵת אֲבֵרֵהֶם אֲבִינוּ עֵה וְכִבְאֵן תִּצִיִּי מִן טִרְךָ
הִדְנִיִּית לְטִרְפָּהָא וְהָאֲדִי לֵיעֵקוּתָא הִיא תוֹחִידֵךְ לְדִי
כִבְאֵן יִכְרֵג מִן חֵלְקוֹ וְיֵעֵלִם הַנֶּאֱשׁ עֲבָאֲדָה לֵלָה וְתוֹחִידֵךְ
חֲתָא כִרְגֵת מִנוּ אֲוִמָּא לְדִי תֵעֲבֹד הַקְבָּה וְהִיא יִשְׂרָאֵל
וְדִלִּיל פִּי דִלְךָ וְיִאֲמַר יְהוֹשֻׁעַ לְכֹל הָעַם שְׂרָאֲחֵךְ דֵּאֲלֵךְ
וְקָל יְהוֹשֻׁעַ לְגְּמִיעַהוּזִנִּית לְקוּם הַכְּדָא קָל לֵלָה אִילְאֵךְ
יִשְׂרָאֵל מִן מִזְאֵז לְוֹאֲד גְּלִסוּ אֲוִמָּאֵי לְכוּם מִן אֲוִלְאֵךְ
תִּרְחֵ אִיבֵי אֲבֵרֵהֶם אֲבֵרֵהֶם וְאִיבֵי נַחֹר וְעֵבְדֵךְ
מֵעַבְדֵךְ אֲוִכְרִין וְצִטְפִּית לְאֲבֵרֵהֶם מִן מִזְאֵז לְוֹאֲד
וּמִסִּית אִילוּ פִי גְּמִיעַהוּזִנִּית אֲרִין הַשְׁמָם וּפְתִרְתֵךְ נִסְלֵהוּ וְרוֹקֵךְ
לְהוּ יֵצֵחֵךְ וְעֵטִית לִיעֵחֵךְ יֵעֵקֵב וְעֵשׂוֹ וְעֵטִית לְעֵשׂוֹ
כִּלְאֲד לְאֲוִסְרָא יִרְאֵתָא יֵעֵקֵב וְ
הַבְּטוֹ לְמֵעַרְךָ

כְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחוֹ לְיִשְׂרָאֵל כְּרוּךְ הוּא שֶׁהַקְּבָה
מַחֲשֵׁב אֶת הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁאָמַר

לְאֲבֵרָהּם אֲבִינוּ בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
לְאֲבֵרָם יָדַע תִּדְעַ כִּי גַר יִהְיֶה יָרַעַךְ בְּאַרְצֵךְ לֹא לָהֶם
וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת הַגּוֹי
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִי וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ בְּרֻכּוֹשׁ גָּדוֹל

יִתְבַּאֲרַךְ לָלֵה לְדֵי הוּוּא חֲאֲפִיךְ לְאֲסִתוֹתְקָא לְיִשְׂרָאֵל
יִתְבַּאֲרַךְ אֲסִמְהוּ לְדֵי יַחֲשֵׁב לְקֶץ מֵאֲקִל

לְאֲבֵרָהּם אֲוֹבֹנָא בֵּין לְאֲסִתְתָּאֵר כִּמְאֲקִל וְקָאֵר
לְאֲבֵרָם עֵרִיקָ תַעֲרַף אֵן גְּרִיב יִכּוֹן נִסְלַךְ פִּי אֲרִיךְ
לִיסְלָהוּם וַיְכַדְמוּהוּם וַיַּעֲדְבוּהוּם אַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַחֲתָא לְאוּמָא לְדֵי יְכַדְמוּהוּם נַחֲכוּם אֲנָא פִּיהוּם
וְכַעַד דְּלֶךְ יִכְרְגוּ בְּכַסְבִּי אֵן כִּי

הִיא שֶׁעֲמַדָּה לְאֲבֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד
עָמַד עָלֵינוּ אֶלֶּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים
עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְּבָה מֵעָלֵינוּ מִיָּד

הָאֵד לְאֲסִתוֹתְקָא לְדֵי זִקְפָת לָנָא וְלְאֲבֵינָא לְאֵן
לִים וְאֶחָד פִּקְטָ וְקָף עָלֵינוּ לְאֵפִי כַלְגִּיל וְגִירָל
יִקוּמוּ לְעֵדָא עָלֵינוּ לִיפְנֵינוּ וְהַקְּבָה יִכְלַעְנָא מִן יְדֵיהוּם

יֵצֵא וְלִמַּד מַה לְבֹן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב אֲבִינוּ " "
שֶׁפָּרַעָה לְאֵ גִיר לֹא הַזְכָּרִים וְלִבְּנֵי בִקְשׁ לְעִקּוֹר
אֶת הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר אֲרָמִי אֲוֹבֵד אֲבִי וַיֵּרֵד מִצְרַיִם
וַיֵּגֶר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲטָ וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֵצוּם
זָרִיב

אֲכַרְגָּ וְתַעֲלָם פִּימָא טַלְבִּי לְבֹן לְחִילִי לִיעֲנָאֵעַ " "
לִיעֲקֹב אֲוֹבֹנָא לְאֵן פָּרַעָה מֵאֵ קֵצָא לֹא
עָלָא הַדְּכוּרָא וְלִבְּנֵי פִתְסִי לִיקְלָאֵעַ לְכוּלְעִן קוּל

הנץ לבן לחילוי ראד ליקטאע אבי וזהבט למצר ומכן תסבך
קליל וכאן תם לקום ככיר עציים וכתיר

וירד מצרימה אנוס על פי הדבר ויגר שם מלמד
שלא ירד להשתקע לא לגור שם כמו שנ
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעי
ליצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גושן

וזהבט למצר מקהור עלה כטאב ללה ומכן תם תעלמנא
מא הבט ליגטוס תם לא ליסכון תם כמא קאר
וקלן לפרעה לנסכנו פלארץ גינא אין לים מרעא ללגנב
לדי לעבידך אין תקווא הגוע פי ארץ השאם ודלחין יגלסו
לאן עבירך פי ארץ גושן

בנחמי מעט כמו שנאמר בשבעים נפש יורו אבורצין
מצרימה ועתה שמך יש להיך ככוכבי השמים לרוב

בקום קליל כמא קל בסבעין נפש הבטו אבתיך למצר ודלחין
געלך ללה אילאהך כית כוואכב הסמא ללכותרא

ומהי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצוינים שם
לגוי גדול ועצום כמו שנאמר ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אור

וכאן תם לאומא כבירא תעלמנא לדי כאנו ישראל מתוגין
לאומא כבירא ועצימא כמא קל ובנו ישראל תמרו
ודבו וכתרו ועצמו בגדא גדא ומתלאת לארץ מנהום

ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך
בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי
וגוגת עליך וניצרתך מתמרגת פי דמך וקולת לך פי
דמך עיסי וקולת לך פי דמך עיסי

ורב כמו שנאמר רבה כצמח השדר צתתיך ותרבי
ותגדללי ותבואי בערי עדיים שדים נכונו ושעון
צמח ואת עירום ועריה

וכתרו כמה קל רבוא כמתל הסחרא געלתך וכתרתי
ועצמתי וגיתי בחלי גינא תדייאן מהויי וסערך
נאבת ואת עורי יאנא ומכסופא

ויריעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה
קשה

והאסיו לנא למצרון ועדבונא וגעלו עלינא כדמא
צעיבא

ויריעו אותנו המצרים כמו שנאמר הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף ג
הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

והאסיו לנא למצרון כמה קל תעלו נחתלו לו רבת
מה יוכתר ויכזן אין ילא קינא חרב וימדאר
חתא הווא עלא עדא ייגא ויתחרבו פינא ויטלעונא
מן לארץ

ויענונו כמו שנאמר וישימו עלין שרי מסים למען
ענותו בסבלותם ויבן ערי מסבנות לפרעה
את פיתום ואת רעמסס

ועדבונא כמה קל וגעלו עליה קוייאד הדמא לסבת
יעדבזה בכדמתהום ובנא קרא מכאון
לפרעה פי פיום ופי עין דסמס

ויתנו עלינו עבודה קשה כמו שנאמר וישמו
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפך
וגעלו עלינא כדמא העיבד כמה קאל וכדמו
מער בנו ישראל בעעב

ונצעק ל לט להי אבותינו וישמע לט את קולינו וירא
עניינו ואת עמלנו ואת לחצינו

וצרכנא ללה אילאה אבתינא וסמאע ללך
צותנא ונצר ליצעפנא וסקאנא ויצבטנא

ונצעק ל לט להי אבותינו כמו שנאמר ויהי בימי
הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם ל הלהים
מן העבודה

וצרכנא ללה אילאה אבתינא כמא קל וכאן פלמן
טלת למדא וטלת להאיים ומאת צולטאן
מצר וסתר אחו בנו ישראל מן לכדמא וצרכו וטלעת
צרכתהום ללה מן לכדמא

וישמע לט את קולינו כמו שנאמר וישמע להים את
נאקתם ויזכור להים את בריתו את אברהם
את יצחק ואת יעקב

וסמאע ללה צותנא כמא קל וסמאע ללה שהקתהם
ופתכר אללה עתהדרו לדי מעא אברהם
ולדי מעא יצחק ולדי מעא יעקב

וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמו שנאמר
כל הבן הילוד היאורה תשליכהו וכל הבת
תחיון

ונצר ליצעפנא האדא עולנא מן טריק לעלם כמא
קל גמיע לולד לדי יתואד פניול תרמיוה וגמיע
לבנת תבקיואה

וְאֵת לַחֲצִינּוֹ זֶה הִדְחַק כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רֵאִיתִי אֶת־
הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרִים לּוֹחֲצִים אוֹתָם׃

וַיַּצְבֵּטְנָא הָאֲדָא הַצְבֵּט כְּמֵאֱקָל וְחֲתָא רֵית הַצְבֵּט לְדֵי
לְמִצְרַיִן עֲבָטִינְהוּם׃

וַיּוֹצִיאֲנּוּ ^{פִי} מִמִּצְרַיִם בִּיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְמִוְרָא
גְדוּלָּה וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים׃

וּכְרַגְנָא לָלֵה מִן מִצְרַיִם בִּיד שְׂדִידָא וּבְדִרְאָע לְמִדְרוּדָא
וּבְכּוּף אֵן עֲצִים וּבִהֲאִית וּבְכִרְאֵהִים׃

וַיּוֹצִיאֲנּוּ ^{פִי} מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ וְלֹא עַל יְדֵי
שֶׁרֶף וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ לֹא הַקְּבוֹד׃

כְּכּוּדוֹן וּבְעֲצֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
בְּלִילָה הַזֶּה וְהִכִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה וּבְכָל לֵאמֹר מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפֹטִים אֲנִי ^{פִי}׃
וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִכִּיתִי כָל בְּכוֹר
אֲנִי וְלֹא שֶׁרֶף וּבְכָל לֵאמֹר מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה
שְׁפֹטִים אֲנִי וְלֹא שְׁלִיחַ אֲנִי ^{פִי} אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֲרַי׃

וּכְרַגְנָא לָלֵה מִן מִצְרַיִם לִים עֲלֵא יְדֵי מַלְאָךְ וְלִים עֲלֵא יְדֵי
מַחְתָּרֵךְ וְלִים עֲלֵא יְדֵי רְסוּל לֹא הַקְּבוֹד׃

כְּכִרְאֵמִתְהוֹן וּבְגִלְאֵלְתְהוֹן כְּמֵאֱקָל וְנִתְגַּלְאֵת פִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם
פְּלִילָא הָאֲדִי וְנִצְרֹב גְּמִיעַ בְּכִרְאֵי פִי אֶרֶץ מִצְרַיִם מִן אֲנַסְתָּן
וְחֲתָא לְבֵהֵמָה וּפִי גְּמִיעַ מֵעֲבָד לְמִצְרַיִן נִצְנַתְעַ חְכוּמַת
אֲנָא לָלֵה וְנִתְגַּלְאֵת פִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנָא וְלִים מַלְאָךְ וְנִצְרֹב
גְּמִיעַ בְּכִרְאֵי אֲנָא וְלִים מַחְתָּרֵךְ וּפִי גְּמִיעַ מֵעֲבָד
לְמִצְרַיִן נִצְנַתְעַ חְכוּמַת אֲנָא וְלִים רְסוּל אֲנָא לָלֵה אֲנָא
הוּוּא וְיִי ^{פִי} יִים תָּם גִּיר׃

בִּיד חֲזָקָה זֶה הִדְבַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יְדֵי ^{פִי} הוּיָה בְּמִקְנֵךְ׃

אשר בשדה כסוסים בחמורים בגמלים בבקר ובעאן
דבר כבוד מאד

ביד שדידת היא לזובא כמאקל האוודא האפת ללה
כאיינא פימואסיך לדי פעחרא פלכיל ופלחמיר
פגמל פלבקר ופלגנם ובה קווי גרא

ובזרוע נטויה זו החרב כמו שנאמר וחרבן שלופור
בידו נטויה על ירושלים

וכדראע למדודא האדא הסיף כמאקל וסיפון מסלולא
פי ידו ממדודא עלא ירושלים

ובמורא גדול זה גלוי שכינה כמו שנאמר או הנסרה
להים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסורת
באותות ובמופתים וכמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם ללהיכם
במצרים לעיניך

ובכוח אן עינים האדא תכסיף השכינה כמאקל און
עגב ללה ליתגלא ליתכוד לו אומא מן ועב
אומא במחנאת בהאיית ובבראהים ובחרב וביד
שדידת וכדראע למדודא ובכוח אן עינים כיה מי
לדי ענאע ליכום ללה אילאה כום פי מער לחצרתקי

ובאותות זה המטה כמו שנאמר ואת המטה הזר
תקח בידך אשר תעשה בו את האותות

ובהאיית היא לעצא כמאקל והאר לעצא תאכוד פי
ידך לדי תענאע ביה להאיית

ובמופתים זה הדם כמו שנאמר ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרור

עשן

וכבר אהים האדא הדם כמא קל ונגעל בראהים פסמא
ופלארין דם ונאר ועמוד דוכאן

דבר אחר כיד חזקה שתים ובזרוע נטויה שרצים
ובמורא גדול שתים ובאותות שרצים
ובמופתים שתים

לו עשר מכות שהביא הקבה על המצריים במצרים
ולו הם דם צפרדע כנים ערוב דבר שחין
כרד ארבה חשך מכת בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים דיצך עדש באחב

רב לזוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו
המצריים במצרים עשר מכות ועל הים לקו
חמשים מכות במצרים מה הוא אומר ויאמר
החרטומים ל פרעה אצבע ל הים היא ועל הים
מהו אומר וירא ישראל את הירד הגדולה אשר
עשה ל מצריים ויראו העם את ל ויאמינו בל
ובמשה עבדו כמה לקו באצבע עשר מכות אמור
מעתי במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו
חמשים מכות

רב ליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקבה על המצרים במצרים
היתה של ארבע מכות שנאמר ישלחם חרון
אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים
עברה אחת זעם שתים צרה שלש משר אחת
מלאכי רעים ארבע אמור מעתי במצרים לקו
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא
הקב"ה על המצרים במצרים היתה שר
חמש מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה
ועם ויצרה משלחת מלאכי רעים חרון אפו אחת
עברה שתים וועם שלש ויצרה ארבע משלחת
מלאכי רעים חמש אמור מעתה במצרים לקו
חמשים מכות ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות
כמה מעלות ^{לשבות} למקום ער ינו #

לן הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים
דיינו #

לן עשה בהם שפטים ולא עשה בלהיהם דינו
לן עשה בלהיהם ולא הרג את בכוריהם דינו

לן הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם דינו
לן נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים דינו

לן קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה
דינו #

לן העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו דינו
לן שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר

ארבעים שנה דינו #

לן ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו
את המן דינו #

לן האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דינו
לן נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני דינו

לו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו!
לו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל!
לו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו בית המקדש
דיינו

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום
עלינו!

הוציאנו ממצרים עשה כהם שפטים עשו

בלהיהם הרג בכוריהם נתן לנו את

ממונם קרע לנו את הים העבירנו שקע צר יבן
בתוכו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה האכילנו
את המן נתן לנו את השבת קרבנו לפני הר סיני
נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל ובנה
לנו בית הבחירה ונתן לנו כהן גדול לכפר ער
כל עונותינו!

רבן גמליל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה
דברים לו בפסח לא יצא ידי חובתו ולו הם
פסח מצה ומרור!

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שכית המקדש
קיים על שום מה על שום שפסח המקום
על כתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח
פסח הוא ליטן אשר פסח על כתי בני ישראל
במצרים כנגפו את מצרים ואת כתינו הציל ויקר
העם וישתחוו!

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שלא
הספיק בעיקם של אבותינו להתמייק עד
שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה

וְשָׁם סִיף שֵׁנֵאמֵר וַיִּתְּפוּ אֶת הַבֵּצֶק אֲשֶׁר
מִמֵּצְרַיִם עֲגוֹת מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמֵץ כִּי גֹרֶשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם צִידָה לֹא עָשׂוּ לֵרְגָם׃
מֵרֹר זֶה שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים עַל שׁוֹם מָה עַל שׁוֹם
שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
שֵׁנֵאמֵר וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשִׂדָה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ׃

בְּכָל דֹּר וְדֹר חַיִּיב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עֵצְמוֹ
כִּלְוֵהוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם שֵׁנֵאמֵר וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוּר זֶה עָשָׂה לִּי יְיָ׃
בִּצְאוֹתֵי מִמִּצְרַיִם שָׁלַח אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גֵּאֲוָה
הַקְּבָה לֹא אָף אוֹתָנוּ גָּל עִמָּהֶם שֵׁנֵאמֵר וַיֹּאמְרוּ
הוֹצֵא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אוֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶרֶץ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ׃

לְפִיכֵךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְר לְקַלֵּם לְמִי שֶׁעָשָׂה
לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הַלֵּל הוֹצֵיאָנוּ׃
מֵעֲבֹדוֹת לְחִירוֹת וּמִשְׁעֲבוּד לְגָלוּת וּמִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה
וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב וּמֵאֲפִילָה לְאוֹר גְּדוֹל וְנֵאמֵר
לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה׃

הַלְּלוּ לַיהוָה הַלְּלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְּלוּ׃
אֶת שֵׁם יְיָ יְהוֹשֵׁם יְיָ
מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם מִמֵּוֹת שְׁמַשְׁעוֹ

מבואו מהלל שם שרם על כל גוים שש על השמים
כבודו מי כיש להינו המגביהו לשבת המשפלי
בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפורת
זרים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי
עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה

שכרו לאזלי שכרו יתעביר ללה שכרו
איום ללה יכון איום ללה מבארך מן
דלחין וחתא לדוותא מן זרוק הסמס וחתא למגיבו
משכור איום ללה עלי על אגמיע לאומון
ללה עלי הסמאות וקארו האשכונכית ללה
אלהנא לעלי לסוכנא להאבט ליניצור פסמת
ופלארץ לקיים מן התראב יעיק מן למגאבר
ירפאע למסכין ליגלס מעא הסאכין מעא הסאכין
קומו ליגלס עקימת לבית אום לולאד פרחנל
שכרו לאזלי

ביצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוועז
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
היום ראה ויגם הירדן יסב לאחור ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן מהלך הים כי תנוס
הירדן תסוב לאחור ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן מפני לזה יעקב מלפני אדון
כל הארץ ההופכי היצור אגם מים חר מישי
למענינו מים

פלי כרוג ישראל מן מצר ליעקב מן קום לעזאמא
כאנת יהודה לקדשו ישראל חוכאמו לבחר

ניצרו והרב לירדן סתאכד לורא הגבול יר קצו
במתל לכבאש לכודיאת כית ולמד לגג
האש לך יא בחר אין תהרב יא ירדן תסתאכר
לוורא יא גבל תר קצו במתל ל...אש יא כודיית
כית ולמד לגגם מן קודאם סייד נאשי לארץ
מן קודאם אולאה יעקב לדי קלב הסוכר
למגמאע למא הצוותא לעיון למא

ברוך אתה ש להינו מלך העולם אשר
גלנו וגל את אבותינו ממצרים
והגיענו ללילה היה לאכול בו מעה ומרו כן
ולגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום
ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר
לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדו
בפשנו באי גל ישראל

ומן בעד ישראל לבתם התאני מתוכי רחצה
יכסל ידיה ויבארך על בטילת י
מוצא מצה יתכוד גוגמיות ונפץ אר
בינאתהום ויבארך המוציא ובעד יקוז
מן לפטירה לוולא ומן הנופץ ויקוז מנהום
קד נפץ לעצמא מן כול וחדא ויבארך על
אכילת מצה ויאכול מתוכי מהור תם יאכוד
לכנא ויקוז מנהא ויגטס פלחרוסת ויבארך

על אכילת מרור ויאכול בלא תכניא כורך
תם יאכור לפטורא התלתא ולכצא וילפחום
התנין גמיע ויגטס פלחרוסת ויקול מצה ומרור
זכר למקדש כהלל הזקן שהיה כור כן
ואוכלן בבית אחת לקיים מה שנאמר על
מיצות ומרורים יאכלהו ובעד יאכור
מן הדרתאע ומן לעצמא שלחן ערוך
יגבו לעשא ויתעשא יצפון יגיב לאפיקומי
ויקוץ מנוקד לעצמא ויאכול מתוכי זכר
לקרבן פסח הנאכל על השבע ואתיראכלא
לאפיקומין חרמא יאכול התא חתא כורף
גוג לכוסות ולא שרבת למא ובעד יכסל
ידיה מים אחרונים ויבארך ברכת המזון ובעד
ברכת המזון יאכור לכאם התלת ויבארך
בורא פרו הגפן וישרוב מתוכי ובעד יקוץ להלל

שפוך חמתך על הגוים אשר לא יענוך
ועל ממלכות אשר בשמך
קראו בי אכל אתה יעקב ואת נוהו השמו

לא לנו יש לא לנו כי לשמך תן כבוד ער
חסדך ועל אמתך למה יאמרו הגוים איה
נא להיהם ולאנו בשמים כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו אינים להם
ולא ישמעו את להם ולא יריחון ידיהם ולא

מישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם
כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם בית
ישראל בטח ביש עזרם ומגנם הוא בית אהרן
בטחו ביש עזרם ומגנם הוא יראי יש בטחו ביש
עזרם ומגנם הוא

ליום לנא יא אלה ליום לנא לא לשמך גערל
וקאר עלא פיעלה ועלא חקי קייר תד
לאש יקולו לאומום וין אלה אילא דהום
ואילא הנא פסמא גמיע אדי יחב יענא ע
מעא בדהום פיעא ודהב מעאנע ידין לאנסאן
פום להום וליים יתכלמו עינין להום וליים יניצרו
ודנין להום וליים ישמעו אנה להום וליים יסמו
ידין להום וליים יברבשו רגלין להום וליים ימסו
ליים ינתקו בגראגמהום כמתלהום יכון פעל להום
גמיע אדי יתכל ביהום א ישראל תכלוב אר
מעאונתהום וערקתהום הוא אל אהרן תכלובלה
מעאונתהום וערקתהום הוא לכתיפין מן אללה
מן אלה תכלובלה מעאונתהום וערקתהום הוא
יש זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן יברך יראי יש הקטנים עם הגדולים
יוסף יש עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם
ליש עושה שמים וארץ השמים שמים ריש
זה ארץ נתן לבני אדם לא המתים יהלכו ירא
ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עור ה

ללה דכרנא יבארך יבארך לישראל יבארך אל
אהרן יבארך ל כתיבין מן ללה הסגת
מעא לכבאר יגיד ללה עליכום עליכום ועלא
ולאדכום מבארבין אנתום ללה כלק הסמא
ולארין סמא סמא ללה ולארין עטא לולאד
לאנסאן לים למייתין ישכרו לאולי וליס גמיע
האכטין לחופרא ותחנאן נבארכו לאולי מן
רלהין וחתא לדוואם שכרו לאת

אהבתי כי ישמע יש את קולי תחנוני כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא אפפוני חבל
מות ומערי שאול מצאוני יצרה ויגון אמצא
ובשם יש אקרא אנה יש מלטה נפשי חנון
יש ועדיק ולאינו מרחם שומר פתאי
רלתי ול יהושיע שובי נפשי למנוחיכו
יש גמל עליכי כי הלצת נפשי ממות את עינוכ
דמעא את רגלי מדחי אתהלך לפני יש בארצות
החיים האמנתי כי ארבי אני עניתי מאד אני
אמרת בחפזי כל האדם כוזב

רבת איך ישמע ללה יצוטי תדריעי איך
מייל ודנו לי ופי תיממי נבארך
צארו בייה וגאיע למות ועוקאת לקבור גלובי
עיקא וחצרא נוגד ובאיסם ללה נבארדי בטליבא
יעל ללה נגם נפשי חנין ללה ועעדל ותילהנא
ילאם התפין לגאפליי ללה ותילהנא ירחם

עפיו ולי יגית רגעי יא בפשי לראחתך אין
לה כאפא עליך אין כלעת בפשי מן למות
ענייא מן דמוע רגלייא מן לחפא נתמסג
לקודאם ללה פי אראעי לחייא חקקת אין
נתכלם אנה גאנובת גדה אנה קו ל
בגרכי גמיע לאנסאן יכדכו

מה אנשיב ליש כל תגמולה ויעל בוס ישועת
אשה ובשם יש אקרא נדרי ליש אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני ליש המותדי
לחסידין אנה ליש כיאני עבדך אני עבדך
בן אמתך פתחת למוסירי לך אזכח זכח תודה
ובשם יש אקרא נדרי ליש אשלם נגדה נא
לכל עמו כחצרות בית יש כתוככי ירושלים
הלאויה

האש נגרם ללה גמיע תכאפייתו עראי
כאם למגיתא נרפד ובאיםם ללה
ננאדרי וענאידי ללה נגרם קבלת לאן
גמיע קומו עניז ענד אלה למות לפיעלינו
כטליבא יא ללה אין אנה כדימך אנה
כדימך ולד כאדמך חלית לכבלי לך נדכח
דכח התשוכרה ובאיםם ללה ננאדרי וענאידי
ללה נגרם קבלת לאן גמיע קומו פיוחושעאר
ללה פיוצט ירושלים שכרו לאמר

הללו את שם כל גוים שבחווהו כל האומים
גבר עלינו חסדו ונאמת לנו לעולם
הללויה

שכרו לה יא גמיע לאמום שבחווה יא גמיע
לאומות אין תקוה עלינא פאר
וחקייית לה לדוואם שכרו לאור

הודו לנו כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי שם כי לעולם חסדו

מן המצר קראתי יה ענני במרחביה שם לא
לא אירא מה יעשה לי אדם שם לא בעזורי
ואני אראה בשונאי טוב לחסות כל מבטוח
באדם טוב לחסות כל מבטוח בנדיבים כל
גוים סבבני בשם שם כי אמילם סבבני גם
סבבני בשם שם אמילם סבבני כדבורים
דועכו כאש קוצים בשם שם כי אמילם
רחה דיחיתני לנפול ושל עזרני עזי וזמרת
יה ויה לי לישועה קול רנה וישועה
באה לי צדיקים ימין ש עושה חיל ימין ש רוממה
ימין ש עושה חיל לא אמות כי אחיה ואספר
מעשה יה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יר
זה השער לישועה צדיקים יבואו בו אודך כי
עניתני ותהי לי לישועה אבן מאסו הבונים

וְעָשִׂיתָ עִנְיֵנוּ כִּי אֵלֹהֵינוּ
פְּלִאֲתֵיךָ בְּעֵינֵינוּ זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה לָנוּ נְגִידָה
וְעֲשֵׂי מַחֲה בּוֹ

מִן לְמַעַיִן נִגְדִית לְאֵלֵינוּ מִן לְוֹסֵאֵנוּ לְאֵלֵינוּ
לְהֵלֵנוּ לְיָמֵינוּ נִכְאֵתָהּ הָאֵשׁ יִצְנָאֵנוּ לְהֵלֵנוּ לְאֵלֵנוּ
לְהֵלֵנוּ לְיָמֵינוּ מִעֲמֻדֵינוּ וְתַנְחָנוּ נִצְוֹר פִּימְכָרָהֵינוּ
מִלִּיחָ לְנֵתֵנוּ לְבָלָהּ מֵאֵתֵנוּ נִתְכַל כְּלֵאֲנֵסֵנוּ מִלִּיחָ
לְנֵתֵנוּ לְבָלָהּ מֵאֵתֵנוּ לְבִסְאֵנוּ כִּיֵּן גְמִיעַ לְאֵמוֹם
יִצְאָרוּ בִּיֵּא בְאֵיֵסֵנוּ לְהֵלֵנוּ אֵיֵן נִקְטַעְהוֹם יִצְאָרוּ
חֵתֵנוּ יִצְאָרוּ כִּיֵּא בִּיֵּא בְאֵסֵנוּ לְהֵלֵנוּ אֵיֵן נִקְטַעְהוֹם
יִצְאָרוּ בִּיֵּא כִּיֵּן הַנְּחָל נִטְפָנוּ כִּיֵּן נִתָּר דְּהַסוּךְ
בְּאֵיֵסֵנוּ לְהֵלֵנוּ אֵיֵן נִקְטַעְהוֹם דִּיֵּן דִּיֵּן דִּיֵּן לְנוֹקַע
וְלֵה עֲמֻדֵנוּ קוֹוֵתֵנוּ וְתִשְׁבִּיחֵנוּ לְאֵלֵנוּ וְיִצְאָרוּ
לֵי לְמַגִּיתָנוּ יִצְוֵנוּ הַסֵּר וְלִפְרָחֵנוּ פִּי הַאֲכָבִיֵנוּ
לְעֵאֲדֵנוּ לֵיֵן לְמִיֵּן לְהֵלֵנוּ יִצְאָנוּ הַגּוֹהֵד יִמִּיֵן לְהֵלֵנוּ
מִרְפַּעֵנוּ יִמִּיֵן לְהֵלֵנוּ יִצְאָנוּ הַגּוֹהֵד לְיָמֵינוּ נִמּוֹרֵנוּ
לְהֵלֵנוּ נִעִישׁ וְנִעֲמֻד מִיֵּנוּ לְאֵלֵנוּ תְּהַדִּיב
הַדְּבָנוּ לְאֵלֵנוּ וְלִמּוֹת לְיָמֵינוּ כְּלֵאֲנֵנוּ חֵלֵנוּ לְהֵלֵנוּ
כִּיבְתָנוּ לְעֵדֵנוּ נִדְכּוֹל פִּיֵנוּ נִשְׁכּוֹר לְאֵלֵנוּ
הַאֲדָנוּ לְבָתָנוּ לְהֵלֵנוּ לְעֵאֲדֵנוּ יֵד כְּלוֹ פִּיֵנוּ
נִשְׁכָּרָה אֵיֵנוּ וְהַגְּבָתֵנוּ וְיִצְוֹרֵנוּ לְהֵלֵנוּ לְמַגִּיתָנוּ חֵגְרָנוּ
כְּרֵהוּהָנוּ לְבִנְתֵנוּ כְּאֵתֵנוּ לְרֵאֵנוּ הַרוֹכְנָנוּ מִן עֵד
לְהֵלֵנוּ כְּאֵתֵנוּ הַאֲדֵנוּ הֵיֵא מִעֲגָבָנוּ פִּי עֵינֵנוּ הַאֲדָנוּ
נְהַאֲרָנוּ יִצְנָאֵנוּ לְהֵלֵנוּ נִסְרוּ וְנִפְרָחוּ פִּיֵנוּ
אֵנָה לְהֵלֵנוּ הוֹשִׁיעָהנוּ אֵנָה לְהֵלֵנוּ הַעֲלִיחָנוּ נֵתֵנוּ

ברוך ה' שני
על קרנות
הרומוך

מבארך הגא' נ

מז צאר אה התאייק ללה ויצונו
לינא רבטו לעיד פיצפאייר עתה קראני
למדבח תאייקי אנת ונשכרך איך אה

רוזרו ליש כי טוב כי לעולם חסדו

ובעו יקרא הלל הגדול ונשמח כל חי חתני
מעולם ועד עולם אתה ובעו
יקרא יהללוך

יהללוך ש כל מעשיך וחסידיך ועדיקים
עושי רצונך כלם ברנה יוד

ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך כי
לך טוב להודות ולשמד נעים לומר ומעולם
ועד עולם אתה ל באי מלך מהלל בתשבחות
אמן

ובעו ישרוב כאם הראבע מתוכי ויבארך
על הגפן ועל פרי הגפן ויקרא שיר

השירים נפץ לול לילת ונפץ תאני לילת
ירעה רעה הקבה בינא ויגיב לנת מלך המשיח
בעגלית ובזמן כריב תם

AUTHOR _____

NO. 4665

TITLE FRAGMENTS OF THE

HAGGADAH WITH ARABIC

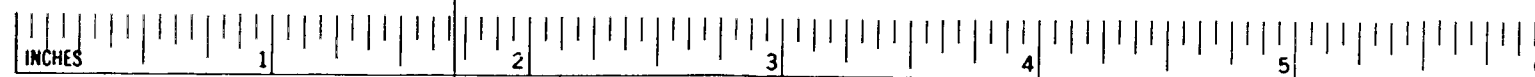
PARAPHRASE

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1517

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION